

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Îngrozitor!

E îngrozitor, ceea-ce se încheie slujbașii unguri. Ți-se face părul măciucă numai când te gândești la faptele acestor husari kossuthiști, la mirozeniile acestor oameni-neoameni.

Împotriva limbii noastre românești au pornit o goană, vrednică de Bașibozaci, de oameni din țeara șerpilor.

Legea, însăși legea adusă de Unguri, la anul 1868 ne dă dreptul ca să ne folosim în afacerile noastre pe la cancelării, de limba mamei noastre.

Limba „statului“, cea ungurească, spune §-ul 1 din art. 44 din acea lege (de naționalități), că este limba țerii, adică se se folosească în dictă, la comitate, la comune, dar' pretutindena e primită și limba naționalităților, în grain, la protocol, chiar și legile țerii, spune paragraful, trebuiesc întoarse pe limba popoarelor nemaghiare. Mai departe, zice legea (§. 7): fiecare locuitor din țeară, care pășeste fără ajutor advocațional, are dreptul de a se folosi de limba sa: 1. la judecătoria comunității sale proprii; 2. la judecătoria din propriul seu cerc; 3. la comitat; car' judele este îndatorat a aduce judecata în aceeași limbă, în carea s'a așternut rugărea.

Așa zice legea! Dar' ce fac aceia, cari sunt puși să păzească legea? Ni-o spune — un țeran dela sate!

Eată ce ne scrie:

Noi țeranii dela sate,
N'avem parte de dreptate —
Numai jug purtăm pe spate...!
Să muccim și s'asudăm
Pe mai mari să-i susținem;
De i-am ține cât de bine,
Tot n'ai dreptate Române!
De i-am ține tot în birt,
Tot trăim noi necăjit!

Dările ni-se înmulțesc, drepturile strămoșești ni-se răpesc, acum și limba, voesc să ni-o facă, să o uităm cu de-asila, voesc să ne-o răpescă și apoi cine? Tot acei tirani, cari din sudoarea și pâinea românească trăesc.

Eată acum, iu'ite Dle Redactor și cinstiți cetitori, cum se poartă mai marii comunali — de pildă eată, că vă înfățișez pe unul, pe notarul Ungur din Copșa-mică. Acest pripășit a dat mare poruncă ungurească, că unul fiecare din locuitorii comunei Copșa-mică, care are vre-o afacere la cancelărie să vorbească numai în limba ungurească, ear' dacă vr'un locuitor al comunei susamintită, nu știe ungurește să-și ia lângă sine un potracăr, care știe bine limba ungurească și așa să meargă la cancelăria satului, făcută cu bani din sudoarea țeranului român.

O dovadă: Având Veronica Lascu o afacere la cancelărie a vorbit în limba dulce a mamei sale, în limba românească, la ce notarșul, făcându-se for de mânie, a aruncat-o afară, zicându-i: „Dacă nu știe la tine ungurește, merge!“ E de însemnat, că susnumita femeie, știe ungurește, dar' spre cineștea ei fie zis, nu a voit să gidească.

Tot așa a făcut notarșul și a doua oră, dar' tot așa i-a umblat, căci nu i-a reușit să o silensească pe Veronica Lascu a vorbi în limba ungurească, cea urgisită, căci a zis Româncea: Eu nu am supt fiță ungurească, ci fiță adevărat românească!

Așa e dle Redactor:

Noi țeranii dela sate,
N'avem parte de dreptate!
A—e, plugar român.

Așa suspină țeranul nostru din Copșa-mică și așa suspină și ceilalți țerani din cele vr'o 3000 de comune românești.

E îngrozitor aceasta: Un biet de notarș se calce legea, într'un chip atât de revoltător!

Ca-și-când poporul ar fi pentru el, ear' nu el pentru popor! Auzi lume și te minunează! Un popor întreg de oameni se învețe limba ungurească, 3 milioane de Români se se îndoaie cu limba barbară, căci altmintrelea i-se va răspunde ca Româncei Veronica Lascu: „Dacă nu știi ungurește, merge!“

Sântem scoși din lege, și e îngrozitoare starea de lucruri în care ne aflăm.

Ne rămâne însă o mângăere, că fiecare Român va zice sus și tare, ca și Veronica Lascu: Nu am supt fiță ungurească, ci fiță adevărat românească; românește vom vorbi, căci așa imi poruncește legea neamului românesc! „Cu toții se ne facem datoria și apoi urmeze ce va urma“ să fie legea scrisă în inimile noastre! Când astfel vom lucra, când astfel vom grăi, ca niște oameni dornici de libertate, gata a ne jertfi pentru limbă și drepturile ce ni-se cuvin, atunci în întreagă Europa, și în întreagă lumea va eși vestirea, că aici între Tisa și Carpați, trăește un popor lipsit de drepturi, dar' luptător pentru ele și atunci apoi pune-vom pe gânduri și pe slujbași și pe stăpânire și pe întreaga Europă!

Emanuil.

FORTA.

Înainte!

Pe marea tristă furtunoasă,
De veacuri multe noi plutim.
Dar' nu-i scris, că n'asa visafă
Prca crudă, ca să și murim!...

Departa ni-s'arată 'n zare
Limanul cel de mult dorit...
'Nainte dar' la lupta sfântă,
Cu pieptul earăși ofilit!

'Nainte cu puteri 'noite
Căci drumul este lung și greu...
Dar' cauza sfântă e cu noi,
Cu noi e bunul Dumnezeu!

Iosif Stanca.

Furtună.

Vrășmaș isbește vântu 'n geam
A ploii repezi picuri,
Eu dornic cuget la trecut,
La dulcile nimicuri...

Strălucitor răsare-atunci,
Lăbitu-ți chip de ânger.
Și de iubirea de demult
Indurerat cu sânger.

Aș da un veac de fericiri
Să te mai ved odată,
Să mai trădesc în basmul sfânt.
Ce-a fost ca nici odată.

Zădarnic însă... cele vremi
De-apururi n'o s'apară,
Și ricasa sufletului meu,
Furtuna e de-afară...

Ioan Scurtu.

Sfaturi bune.

De vrei să fi om senin,
Nu pretinde ban străin.

Unde nu ești invitat,
Nu alerga ca turbat.

Și de mergi la adunare,
Nu fi lacom la mâncare.

Pe cine ne-ncetat lucrează,
Domnul îl binecuvintează.

De te bate vre-un vrășmaș,
Du-te și-i dă aldămaș.

Cine legea o hulește,
Fără lege se numește.

Pentru neam și al lui bine,
Dă și sufletul din tine.

Elie Sîrbu.

Nici de brăuri nu incap.

Una din cele mai arzătoare dorințe ale Ungurilor e stîrpirea din noi a simțului național, a iubirii față de tot ce arată, că sîntem Români. Porniți de acest gând, Ungurii vor să ne silească ca nici să nu ne mai îmbrăcăm în hainele, cu care ne-am trezit dela moștrămoși. Îndeosebi mândrul nostru tricolor îi face să turbe de mînie; să strige, să țipe, să sbiere, dacă nu sînt gendarmi, și să ne lovească, dacă sînt gendarmi.

Pe cînd ei bine ar trebui să știe, că tricolorul, care cu sute de ani înainte l-au purtat strămoșii noștri, e chiar și tricolorul Ardealului, ba chiar și Budapestei i-s'a rămnit de l-a însușit.

Legea adusă la anul 1848 dă voce fiecărui popor din Ungaria, ba chiar și poruncește să-și aleagă un tricolor, ca semn de deosebire. Ei bine, stăpînirea și argații ei să fac a nu ști de acea lege și nu numai, că nu știu, dar' apoi ne supune și la aspre pedepse, ear' gendarmii unde numai pot, pe Român 'mi-l încărămbă și-l silește să-și lapede mândrul seu tricolor. Norocul numai, că în multe locuri și pe mulți îi găsește cu jocul lutores.

Eată anume ce ne scrie junele A. Axente, din comuna Frîna:

Domnule Redactor! Călătorind eu la scîlzile din Bazna și preumblîndu-mo pe aleiu am văzut un băiat de 12—13 ani, care venea încins cu un brău național românesc; de odată numai ce vedem, că se ivesc 2 gendarmi. Uităndu-se crunt, către băiat și apropiindu-se de el, i-au zis: „Ce este ala mo la tînye, oșpal dela tînye, mai mult cu ala nu umbla tu, nu este slobod“, apoi l-au înghiolțit și amenințat, împiindu-i urechile cu sudalme, de care numai gara lor cea neșpălată poate să rostească. Apoi, curagioși față de un băiat de — 12 ani, i-au răpit brăul și s'au mai cam dus.

Apoi s'au apucat de mine, căci și eu aveam un brăuleț, mândru, tricolor. Gendar-

mii numai decât m'au zărit și s'au apropiat de mine, cugetînd, că și cu mine le va umbla așa moale ca cu băiatul acela. Și mie 'mi-au zis: „Țipa jos moi“. Eu însă am făcut bine și le-am răspuns curat și respectat românește: *Mort, dar' viu nu-l voiu țipa; dacă aveți ceva cu mine duceți-mă unde veți vrea*. Ear' gendarmii vîzînd, că nu au de a face cu un băiat de 12 ani, și-au făcut coada colac și rușinași înaintea mulțimii poporului ce se adunase, au luat-o prin cea mulțime.

„În giurul milleniului“.

În mijlocul unei răceli care a cuprins inimile multora din stînul neamului românesc, în mijlocul unei stînjiniri a lucrării din partea oamenilor de bine, ne cade bine, cînd auzim, că câte un fiu al neamului românesc, mult obidit, își pune peana în slujba luminării popoarelor străine asupra sorții triste ce ni-s'a croit.

Dl Ioan T. Ghica a dat la iveală o cartică care are de tîntă a lumina străinătatea asupra stării noastre, a Românilor din Ardeal, Banat și Ungaria. D-sa arată cu dovezi, că Ungurii au pus la cale sîrbarea millenară numai ca să îmbete lumea străină, și ca să o facă să creadă, că Ungurii ar fi cel mai drept popor din lume. Într'alt loc dl Ghica scrie următoarele: *Ungurii pot foarte bine să-și sîrbaze milleniul lor, viitorul însă ne va spune, dacă asupra noastră va isbuti a supune dreptul popoarelor. Mai curînd s'au mai tîrziu judecata dreptății trebuie să învingă*.

Mulțămim dlui Ghica pentru frumosul ajutor ce-l dă luptătorilor noștri și pentru-că atât de mult se străduiește să aducă străinătatea la credința adevărată despre soarta noastră, a celor apăsați, prigonțiți și schingiuiți din partea celor fără dreptate și orbți de adevăr!

- Cînd 'ți-a fi la genunchi.
- Că 'mi-a ajuns la genunchi.
- Cînd 'ți-a fi la brîu.
- Că 'mi-a ajuns la brîu.
- Cînd 'ți-o fi sub umeri.
- Că 'mi-a ajuns sub umeri.
- Nu 'ți-o deschid nici-odată.

Dacă mai vîzî baba, că și-a perdut omenia dinaintea moșului, o luă multă lume împărăție, Dumnezeu să ne ție — până-ce ajunse — într'o pădure mare — la o casă.

În casa aceea ședea niște capre.

Caprele nu erau acasă.

Dacă nu erau acasă, ea tăgăși frumos, apoi se ascuse după cuptor.

Seara, cînd veniră caprele de pe unde au fost, se întrebă:

— Oare pe aici cine a fost, de a tăgășit așa frumos? — Le mirosl, că a umblat cineva prin casă.

Căutară ce căutară, dar' nimica au aflare, după cuptor nu vîzură pe babă. Știți

Profesorul Weigand.

Poporul nostru în restîmpul veacurilor a avut mult de suferit. Trecut-au peste el *Gofii* și *Avarii*, *Hunii* și *Tartarii*, îmbolditul-au iataganele Tarcilor călcatu-l-au potcoavele Ungurilor, el însă a rămas aceea ce a fost, Român, cu limba românească. Făcutu-s'au încercări pentru a ne despoia de limbă, ea însă a rămas fecioară mîndră și frumoasă, pe care astăzi cu toții o avem drag și o iubim cu cea mai curată iubire.

Suroră dulce a limbilor franceză, spaniolă, portugeză și italiană, fiică a limbei strămoșilor noștri Latini, limba noastră românească a atras încă de mult luarea aminte a frunțașilor minții națunilor surori, care au venit să ni-o învețe, să se minuneze la auzul ei.

Dar' nu numai acestia s'au înfăcșurat de dulceața limbii noastre, ci chiar străini de seminția latină, *Nemfi* încă aflat de bine a ne căuta, a ne studia și pe urmă a ne judeca și a ne arăta în ochii lumii.

Unul dintre acesti „străini“ e și dl profesor de limba românească, dela universitatea nemțească din Lipsca, în Germania, dl Dr. Weigand. Dînsul a umblat, Dumnezeu știe, cu câte peripeții, năcașuri și nevoi pe la frații noștri din Macedonia, pe care i-a descris așa, pe cum Român nu-i putea descrie. Anul trecut a umblat și studiat limba pe care o grăesc *bănățenii*, ear' anul acesta a venit în Ardeal și Sămbăta trecută am avut fericirea să-i stringem mîna, aici în Sibia.

D-sa își va urma calea pe la Sas-Sebeș și apoi între Moți.

Români, din toate părțile, stringeți-i mîna cu căldură, mulțumiți-i pentru stăruința de foc, pentru dorul seu, de a ridică prețul limbei străbune, îmbrățișați-l cu căldură, căci e mai Român, ca mulți dintre Români!

Îndărătnicii.

A fost odată un moș și o babă. Și ăștia erau amîndoi tare îndărătnici, adevărați sucii la fire.

Moșul mîna odată pe babă după apă.

Baba merse cu un ciur.

Moșul: hai babă, mai îngrabă, că 'mi-e sete.

Baba: vin, vin — și-ți duc un ciur plin. Și băga la apă, băga, dar' și mare spor avea... Scurt: ea poticăll la fîntână, de dimineața până seara, apă însă nu putea aduna nici, cât ai scîlda un purece. De aici rămase vorba: cât duc ciurul apă.

Moșul dacă vîzî comedia, o închise afară.

— Moșule, deschide-mi ușa — grăi ea după-ce se hrîni de scos apă cu ciurul — deschide, că m'a lovit somnul!

— 'Ți-oiu deschide-o, cînd 'ți-a fi neana la glesne — răspuse moșul.

— Că 'mi-a ajuns la glesne — o fi repeți baba.

oameni buni, că lor le umblă ochii numai pe la vîrfurile copacilor; fucolo, până nu le prinzi de barbă, nu te vîd.

Peste noapte, ce se sfîtuiră ele? Că vor merge la păscut, dar' una va rămîne pe lângă casă — să pîndească.

Așa au făcut.

Dimineața una rămase acasă, celelalte merseră.

Dacă merse, — baba de după cuptor către capra rămasă: dormi un ochiu... dormi doi ochi... și adormi capră. Până-ce dormi capra, baba tăgăși, apoi se ascuse eară la locul seu.

Venind caprele, de seară, întrebă pe soția lor: da cine a fost pe aici eară?

— Nu am vîzî pe nime, măcar, că n'am dormit de fel — o fi răspuns capra.

Lor totuși le mirosl a ceva străin.

Se sfîtuiră, că în altă zi se rămînă acasă o capră cu 3 ochi.

Accea a rămas.

Zise baba și către ea: dormi un ochiu

Cuvintele dlui Dr. Rațiu.

Tocmai în momentul de a pleca la tren, spre a se întoarce dela Lugoj, dl *Dr. Ioan Rațiu*, președintele partidului național român, a fost cercetat de un scriitor ungar, care l-a întrebat, însărcinat fiind de o foaie ungurească, asupra următoarelor:

„Ce crede despre visita *M. Sale* împăratului nostru în România; ce întreprindere ar avea aceea asupra mișcării naționale și ce finută vor arăta Românii la alegerile viitoare de deputați, în Pesta?”

Domnul Dr. Rațiu a răspuns următoarele:

Prin visita împăratului nostru la Curtea română se va întâlni numai legătura prietenească între Austro-Ungaria și România. Visita însă nu poate avea nici o întreprindere asupra mișcării noastre, pentru-că ținta cea din urmă a mișcării române este *implinirea îndreptățită a drepturilor și cererilor noastre naționale*, ceea-ce este chemarea stăpânirii ungurești. Cât timp aceste cereri nu vor fi împlinite, „așteptarea” aceasta nu se va sfârși.”

La cea din urmă întrebare, că cum se vor purta Românii la alegeri, gazetarul ungar a primit răspunsul, că „ținerea conferenței (adunării partidului național român) a fost *oprită*, și că numai aceasta este îndreptățită a hotărî asupra alegerilor a spune o părere și a aduce o hotărîre.”

La temniță. Dl *Iuliu Corotanu*, căsătorit în Cluj și membru al comitetului național a fost luat cu zorul, ca să intre în închisoare, căci almintrelea e rău. D-sa e judecat pentru *Manifestul* dat de către cei 7 membri ai comitetului național, în frunte cu dl *Dr. Ioan Rațiu*.

Temnițele din Alba-Iulia ni-se scrie, că sînt pline de Români. În curînd va intra și dl *Patița* în ele.

dormi doi ochi... dormi... și-i adormiră 2 ochi, dar' cel din ceafă văzî, cum se coborî baba, cum tîgăși și cum s'a ascuns eară. Venind acasă celelalte capre, le povesti tot.

— Unde ești tu babă? — strigară ele într'un glas.

— Aici, după captor.

— Eși afară!

— Aș eși, dar' mă veți omorî.

— Ba nu.

— Vă jurați?

— Jurăm.

S'au jurat, fiecare pe barba ce o avea, că i-or da pace și așa au scos pe babă de după captor.

Și au avut noroc cu baba, că le-a dus lapte bună, de au dat lapte și smântână.

După atâtea zile și mai bine, de nici în zădărnice nu-mi vine, ce se gândi baba? Că ea să merge la moș să-l cheme și pe el.

S'a dus.

Ușa moșului era încă tot înveștată.

Schimonosirea numelor.

În anul trecut, când „legile cele noue”, atât de mult urgisite de către noi toți, cari n'am avut trebuință de ele, *academia ungurească*, această *adunătură* de fruntași ai minții ungurești, au alcătuit, la porunca ministrului de școale, un *catalog-dicționar* numit, „*Nem magyar utó nevek jegyzéke*”, în care numirile de botez, românești, și peste tot neungurești, erau tălmăcite și schimonosite pe limba ungurească.

Munca aceasta a academei ungurești de — neștiință s'a vădit de neldestulitoare. Schimonosirea nu s'a făcut, adecă nu s'a putut face așa de grabă, pe cum doria ministrul, care avea zor, nevoe mare, ca legile cele noue, batjocorite „bisericești” să intre în ființă, cât se poate de cu ințele.

De aceea pusus-a ministrul, și ușor lucru, dat-a apoi poruncă, *inspectorilor de matricule*, ca acestia la rîndul lor să poruncească, celor-ce conduc matriculele botezaților și cununăților, ca să dea în scris, acele nume „străine”, adecă neungurești, care se află în protocoalele lor, și încă nu sînt ungurisate, adecă nu se află în cărțica dată de academia ungurească. Și porunca aceasta, pentru-că, vezi Doamne, și pe acestea să le coplească, care, minunea minunilor, Ungurașilor nu le sună la ureche bine, fiind ele „străine”. Așadar' din *Traian, Vale-riu, Liviu, Virginia, Veșuria* ș. a. vor fabrica altele în „vercăș”-ul lor. Dacă vor isbuti cu născocirea altor nume în locul acestor nume străbune, atunci sînt vrednici de toată „lauda”.

Săracii de ei! Ei nu vîd și nu înțeleg, că prin astfel de fapte, las, că își atrag încă și disprețul nostru, dar' apoi își mai corcesc și limba, căci cum poate să sune bine la ureche, un cuvînt nou, și pe lângă aceea și schimonosit, tras de

păr!? Mai anii trecuți au început să facă din *telegraf*, „*távirda*”, din *telefon*, „*távbeszélő*” ș. a. până-când aceste numiri sînt folosite de întreagă lumea, unde este telegraf și telefon.

Facă-și ei mendrele cât vor vrea, noi însă să ne folosim de numele străbune, pe de o parte pentru ca să arătăm că ai cui urmași sîntem, ear' pe de alta, ca să-i facem pe Unguri ca să-și schimonosească limba și așa destul de urîtă și necioplită, cum nici limba chinezească nu este. *Un jurist.*

„Astra” la Lugoj.

(Urmare.)

După frumoasa cuvîntare a domnului *Alexandru Mocioni* s'a cetit darea de seamă despre munca și lucrarea comitetului „*Astrei*” („*Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român*”). Din această dare de seamă aflăm, că comitetul a ținut 24 ședințe, 12 ordinare, 12 extraordinare. Tot ce s'a hotărît la adunarea din anul trecut s'a și *îndeplinit*.

Ce privește școala „*Asociațiunii*” din raport aflăm, că în anul trecut a fost cercetată de 80 școlărițe. În internatul acestei școale au fost 60 fetițe.

Averea „*Asociațiunii*” la capătul anului 1895 a fost de 132.546 fl. 11 cr. și 85.000 lei. Ear' averea toată pusă sub fugrijirea comitetului a fost 175.661 fl. 20 cr. și 85.000 lei. Față de anul trecut un *creșcămint* de 17.928 fl. 02 cr.

Dăruii în anul trecut nu s'au făcut decât una, și anume de 1000 fl. de către „*Albina*” din Sibiiu.

„*Asociațiunea*” — ne spune raportul — a avut 72 membri fondatori, 171 membri pe viață, membri ordinari cu taxă anuală 668.

La căsuță ajungînd, căt era ziua de mare, el cu nasul tot prin oale; de săturat — ferit-a sfîntul! — ba zicea că-i mai flămînd.

Cîteva zile de-a rîndul, duse el traiul lui Sîn-Petru; nime grija nu-i avea, numai baba-i tot zicea: mîncă moșule, nu mă da de rușine; că acuși vin caprele și n'am în ce le pune laptele.

Dar' într'o noapte adormi el cu fața în sus și gura căscată și avî un vis ciudat tare; i-se părea, că vrea cineva să-l alunge dela oale.

El se puse în stare de apărare și... horc!... horc!... Caprele sar în picioare, de spaimă mare... și haide! sare încătrău cu știrea lui D-zeu!

Cine știe, spună povestea mai departe că eu atîta am auzit și atîta v'am mințit.

Varșandul-Giulei, 10 August 1896.

Auzită dela Sanda Moș.

G. Todica.

Baba pocîni la ușe, dar' nu o auzi nime.

Dacă văzî ea că nu-i deschide, n'avî încătro, se sul pe horn și începî a cănta: caa!... caa!... caa!... limpede ca o cioară.

Bătrînul, drumu! la horn, să o alunge, căci auzia din oameni, că glasul cioarei nu-i a bună; — Și cum să uita în sus, cu gura căscată ceca li slobozi o lingură de smîntînă.

Moșul o înghiți și li părî de tot bună, căci în viața lui nu mai mîncase smîntînă; — apoi strigă: tu cioară, mai dă-mi un pic d'ahăla, că-i tare bun!

— Nu-s cioară, mă, că-s baba ta... Deschide-mi ușa!

Moșul o assultă.

— Haide, zise ea, — după-ee în casă întră — haide la lapte învelit cu smîntînă, și smîntînă învelită cu lapte, numai să nu horcăiești noaptea prin somn, că a fi rău de tine și de mine.

Bătrînul să invol tot pe fugă, căci laptele era inima lui, ca ovîsul — calului, sau mierea de stup — ursului.

Biblioteca „Asociațiunii“ e de 3306 cărți și 9773 tomuri, 5782 broșuri și 15 mape.

Publicațiuni literare. Cel mai mare și mai bun spor s'a făcut în cărțile de școală. Între lucrările de frunte se poate pune atâtăul fascicol din „*Enciclopedia română*“.

Despărțimintele „Asociațiunii“. Dintre 33 despărțiminte ale „Asociațiunii“ următoarele au lucrat mai mult: Abrud, Alba-Iulia, Bran, Brașov, Brad, Blaj, Coahalm, Deva, Dicio-Sân-Mărtiu, Făgăraș, Hațeg, Mediaș, Murăș-Ludoș, Murăș-Oșorhei, Năsăud, Reghin, Oraștie, Sebeșul-săsesc, Seliște, Sibiu și Șimleul-Silvaniei. Lucrarea acestora pentru binele și înaintarea poporului, face cinste „Asociațiunii“.

Să cetește apoi raportul asupra schimbării statutelor. Stăpânirea încă *na răspuns* la statutele schimbate ce 'i-s'au trimis spre întărire.

Urmează apoi cuvântarea domnului protopop V. Grozescu, despre „*Momente istorice despre continuitatea Românilor în Bănatul timișan*“. A fost bine primită.

După cetirea telegramelor trimise din toate părțile, între care și cea a redacțiunii „*Foii Poporului*“, ședința primă s'a închis.

La 7 ore a urmat *ruga* Lugojului, când apoi s'a început și *întrecerea corurilor*, (19) la care a luat parte întreagă obștea aflătoare în Lugoj.

Înainte de începerea întrecerii au fost aleși următorii, cari să dea premiile: *Eugen Mocioni, Coriolan Brediccanu, Ioan Vidu, Timoteiu Popoviciu, I. M. Roșu, Nicolau Ștef, Dr. Elie Dăianu și Dr. Dim. Florescu.* I. premiu, un fisharmoniu 'l-a câștigat corul gr.-cat. din *Oravița*, II premiu, opuri musicale s'a dat corului gr.-oriental din *Oravița* și celui din *Belinț*, III. premiu, un pahar de argint: corului din *Ticvanu-marc*; o flaută celui din *Topoloveț*; o violină celui din *Ictar*. Celelalte toate au primit cărți. La 11 ore seara toate corurile s'au contopit într'unul și sub diriguirea dlui *Vidu* au cântat „*Deșteapta-te Române!*“. Se poate închipui însușirea cea mare. Din 760 de piepturi „*Deșteapta-te Române!*“

Vineri dimineața s'a ținut parastas pentru cel mai vrednic fost președinte al „Asociațiunii“, pentru *George Barișiu*.

A urmat apoi *ședința a doua*.

Dela membrii noi înscriși s'a adunat 1600 fl.

După-ce s'a primit propunerea comisiunii pentru a se da absolutivul comitetului, a urmat dl *Ioan Popca*, profesor în *Brașov*, care a ținut o cuvântare frumoasă, despre „*Înviurirea casei părintești asupra formării caracterului*“. Lucrarea domnului *Popea* pe toți 'i-a mulțumit.

Să hotărăște apoi ca adunarea din anul viitor să se țină la *Mediaș*.

Ședința s'a închis la 1/22 ore d. a.

Vineri după amiază a avut loc *banchetul*, la care au luat parte peste 300 persoane. Cel dintâiu toast (închinare) a fost cel al domnului president *I. M. Moldovan*, vicar în Blaj. D-sa a închinat pentru Împăratul nostru, Francisc Iosif I. și pentru Înalta Casă domnitoare. Toți cei de față au stat în picioare, cât a vorbit dl *Moldovan*. După vorbire s'a cântat cântarea împărătească: „*Doamne fine*“... Dl *Dr. Alexandru Mocioni* a închinat pentru dl președinte al „*Astrei*“, *Dr. I. Pușcariu* pentru fruntașii din *Lugoj* și *giur*, dl *T. Hațeg* pentru *oaspeți*, dl *Z. Boiu* pentru *doamne*, dl *O. Tilea* pentru *Bănățeni*. Între altele dl *Tilea* a zis și următoarele:

„*Trebue să mărturisesc o greșală — greșala mărturisită se iartă. Eu, și cu mine toți Ardelecii, am crezut, că la noi e focarul. Am crezut, că venind aici, noi venim ca să aducem învătătură, cultură, dar am greșit. Aici am găsit mai mult, decât avem noi. În loc să dăm, noi aici avem să luăm, căci ne-ași întrecut*“. După dl *Tilea* a vorbit dl *Dr. Bunca* din Blaj, pentru fruntașul bănățenilor, pentru dl *Dr. Alexandru Mocioni*. Cel din urmă a vorbit dl *M. Vlădescu*, profesor universitar în București și vicepreședintele Ligei. D-sa a închinat pentru *toți Românii*.

Seara a fost testru, concert și bal. Toate au reușit de minune.

Sâmbăta dimineața oaspeții au început a se împraștia. Unii sub comanda căpitanului *Coriolan Brediccanu* au făcut mai multe călătorii prin frumoasele ținuturi ale Bănătlui.

Astfel a decurs adunarea din Lugoj, mândră și frumoasă, plină de însușire, pentru-că la această adunare, cu toții am dat mâna, cu toții ne-am înfrățit, pentru a face, ca înaintarea poporului nostru să fie mai lesnicioasă și mai grabnică.

Dăltătorul de seamă.

Jaf cu banii nostri.

Cheltuelile statului nostru sunt îngrozitoare. Ministrii țării ungurești se joacă cu banii strinși de pe spinarea bietului și sărăcitului popor, așa după-cum ei voesc. Cheltuelile acestea în loc să scadă, *se măresc* din ce în ce și îndeosebi în cesti doi ani din urmă au crescut grozav (anul trecut cu patru milioane! Anul acesta cu două milioane!) Doar pentru binele poporului dela țeară? Nu! Ci pentru acoperirea cheltuelilor ce se fac cu punerea în întrebuintare a legilor așa poreclite „*bisericești*“ și mai ales cu punerea la cale a *sărbărilor milenare*, de care noi nemăgariii, ba chiar

și ei *nu au avut lipsă*. Dar' curat vorba cântecului:

„*Voda cântă, chiuiește
Țeara plânge și plătete!*“

Căci unde s'au mai pomenit atâtea și așa de mari dări ca la noi? În *Rusia* se plătește dare directă de cap 2 fl. 15 cr., în *Germania* 3 fl. 75 cr., în *Austria* 4 fl. 48 cr., în *Anglia* 4 fl. 58 cr., în *Ungaria* iusé cade pe un cap grozava sumă de 7 fl. 17 cr.

Ear' în ce privește darea de *consum*, în *Rusia* cade pe un cap 9 fl., și *Germania* 13 fl. 20 cr., în *Austria* 14 fl. 17 cr., în „*fericita*“ *Ungarie* 18 fl. 45 cr.

Și dările acestea încă tot cresc!

Stăpânirea e oarbă! Oare nu vede ea sărăcia ce a cuprins pe locuitorii acestor țeri, nu are ea milă de vaetele țeranilor, pe cari executorul îi scoate afară din casă? Nu vede ea și nu simte primejdia chiar din partea muncitorilor Unguri de pe la *Hódmezővásárhely*, care s'au sculat în potruva-'i?

Râu va fi de cei ce prădează banii poporului, care neputând suferi mai mult, se va scula în picioare și își va face ei singur dreptate, dacă altul nu vrea.

DIN LUME.

Rusia.

Am spus, că prințul *Lobanov*, ministrul pentru trebile din afară ale Rusiei, a murit în tren, tocmai când însoțea pe Țarul Rusiei la orașul *Kiev*. *Rămășițele* pămîntești au fost duse la *Kiev* și din pricina aceasta sărbarea ce era să se facă în cinstea și onoarea Țarului, nici că s'a mai făcut. De nrmaș al acestui mare bărbat al Rusiei, care a fost cel dintâiu și cel mai bun sfătuitor al Țarului, se zice că ar urma trimisul Rusiei la *Viena*, *Caupnis*.

Austria.

Creapă de mânie *Jidanii*, când s'au numai de numele „*Lueger*“, acest vienez vrednic, care 'și-a propus să zdrobească puterea *Jidanilor*, ori-unde s'ar afla ei. Mai zilele trecute *Lueger* a făcut o călătorie la orașelul *Budweis*, unde avea să țină o vorbire împotriva *Jidanilor* și a stăpânirii din *Austria* și *Ungaria*, care îi părtinește atât de mult, în loc să 'i alunge ca pe niște oameni netrebniți și nefolositori. *Jidanii* de acolo 'l-au așteptat la gară și au năvălit ca lupii asupra lui *Lueger*, voind a-'l lovi cu bastoane, a-'l alunga cu petri. Au pățit-o însă perciunășii usturoiului, căci au fost luați la goană, ear' unii dintre ei, sunt înfundați la răcoare. N'ar strica, când pe toți 'i-am vedea așa, cel puțin lumea ar scăpa de niște lipitori, cari sug suculele ostenelelor creștinilor și tund oaia nu numai de lână, ci și de carne.

Turcia.

Asupra Armenilor din împregiurimile Bosforului s'au răsculat Turcii și pe unii i-au măcelărit, ear' pe alții i-au alungat, dacă n'au apucat să fugă ei, de voia lor. Jertfele ajung suma de trei mii. Armenii sânt nemulțumiți cu asigurările trimișilor puterilor străine la Constantinopol și cer grabnică leuire a tuturor drepturilor ce le sânt răpitate de către frații Ungurilor — de Turci. În urma unei nunerstoare a jertfelor răsmiriței s'au dovedit 4500.

Spania.

Acestei țeri încă i-se dă mult de lucru, cu potolirea școalei din Cuba, în America. În Manila s'au răsculat 3000 de băștinași, au fost însă alungați de armada spaniolă, care a trimis pe cealaltă parte 60 de inși.

SCRISORI.

Din păcatele noastre.

Alba-Iulia, Septembrie 1896.

Domnule Redactor!

„Tovârșia mizerișilor din Alba-Iulia (Belgrad) încă a trimis o mulțime de mese-riș la expoziția de zdrențe din Budapesta și ca me la 1 Septembrie.

Între acestia am văzut și niște mizeriși de român lapodați, scăpărând din picioare și zăcându-se, grăbindu-se a ajunge la Budapesta, să se iudoape cu papricașul de cal și cu vin de 34 litre de vin de cel bun — jidovesc. Să le fie de bine și rușinea să-i mănânce!

Nu ar fi vrednici, ca să-i amintim cu numele, dar' sânt și unii dintre aceia, cari au făcut măiestri cu ajutoare din fundu-ținea „Andronic“, și anume: *Papiu Mădăraș*, ficior de *popă*, sunar, a păpat 300 fl., *Sherman Peter*, pantoflar 100 fl., ear' *Serban* și *Turcan János*, pantoflari, au mare nădejde, că vor căpăta la recomandăția — celui la brău roșu.

Venerabilul consistor din Sibiu cui ajutoare din banii lui *Andronic*? La ceza, care numai *cuște nu fac* neamului lor răzânească?

Un abonent.

Vrednicie.

Măgăreiu, 26 August 1896.

Domnule Redactor!

Poporul român gr.-ort. din Măgăreiu, țipa rîvna ce a avut-o mai de mult, și-au zidit la 1892 o zidire școlară, corăspunzătoare cerințelor timpului de față.

În cei din urmă 5 ani, au fost bătute școlările noastre de 4-ori de ghiață. În anul acesta a bătut mai rău ca de alta-dată. Trăgându-se clopotele pentru vreme, s'a spart clopotul cel mare, dăruit la 1870 de maica preotului *M. Holerga*, în care urmare, publicându-se aruncul beuevol în poporul, care este ostenit de aruncuri, s'a aflat bunul poporean *Ioan Stanciu* cu *Maria*, și au testat 70 fl. v. a. pentru scopul cumpărării altui clopot.

Astfel s'a schimbat clopotul spart, și pe lângă suma de 70 fl. averea astăzi earăși un

clopot de 116 $\frac{1}{2}$ punți vechi, care ne este numai spre mângăiere și mulțumire. Dl *D. R. Cordescu* din Foventea cunoscând necazurile poporului nostru, pentru scopul reparării școalei și bisericii stricate prin ghiață, ne-a trimis și d-sa 5 fl.

Deci în numele comitetului parochial gr.-or. din Măgăreiu, vin pe această cale a aduce suspomeniților binefăcători, mulțumită, dorindu-le dela Dumnezeu pace și sănătate și iertare de pecate.

Pe lângă care sânt:

Vasilie Holerga, episcop.

CRONICĂ.

Colecta pentru monumentul lui Iancu. Cetitorii noștri își vor aduce aminte, că ministrul *Perczel* a pornit cercetare în potrița domnilor *T. L. Albini* și *Ioan Moța*, care prin „Foaia Poporului“ au încasat banii pentru a să ridica un monument viteazului dela 48, *Avrăm Iancu*. Cel dintâiu a fost judecat de către primăria din Sibiu la 5 zile închisoare, ear' cel de al doilea la 3 zile. În potrița judecării s'a făcut recurs și, minunea minunelor, colecta confiscată odată de atotputernicii zilei, a scăpat din mâinile puternicilor, dl *Moța* însă a fost judecat la 100 fl. pedeapsă, pentru că în recurs, zice-se, ar fi folosit cuvinte vătămătoare. De-altminteri suma „confiscată“ e de 3780 fl. 65 cr. și 330 lei 50 bani. Acum e *mântuită*. Despre colecta aceasta începută de „Foaia Poporului“ vom mai scrie încă, cu alt prilej.

Slujitori ai stăpînirii, sau mândritorii ai poporului? Din *Remete-Lunca* ni-se scrie: Matriculantul nostru *Milan Germe*, un Sărb, vai de el, și-a *mărit plata, fără vota comunei*, și astăzi el o taro și mare, el pune slujbașii comunei, el face totul *fără invoirea noastră*. Răchiul îl mănăcă și berea o bea, dacă sânt doi sorbitori laolaltă cu el sânt trei, de învățat e învățat, căci nici protocol nu știe lua, de socoată încă e foarte deștept, că o scoate și cu bobile. Sânt oameni cu afaceri de 4 luni și nici astăzi nu s'au învățat, barem cu ascultare. Mai zilele trecute a pornit prin sat și a poruncit la oameni, ca *să astupe fânăniile*, căci la ce sânt de lipsă gropile acelea? a întrebat dumneului. Eată cu ce slujbași ne îmbucură stăpînirea, mănca-i-ar fripi!

Învățători rădăciți. În 27 August au plecat 40 de dascăli români la țirgul zdrențelor din Budapesta. Dascălii sânt din părțile Sălagiului și au plecat sub conducerea inspectorului de școale, Dr. *Petri Mor*. Rușine să le fie!

Șapte sute de copii — fără școală. Din *Cluj* i-se scrie unei foi ungurești, că în cercul *Măndășturului* se află 700 de copii îndatorăți a cerceta școala, cari însă, — durere — cresc fără de a ave fericirea de a se împărței de razele binefăcătoare ale învățăturilor. Foaia ungurească se plînge cu zece rînduri de lacrimi, că copiii acestia se amestecă în marea „*Valahime*“ și că stăpînirea trebuie se sară în ajutorul clujenilor, care le vor ridica școale. Pare-că vedem pe „*Kulturgylet-ul*“ din *Cluj* cum va sări în ajutor copiilor de — Român și le va face școale! Românii din acele părți însă să fie cu ochii în patru, în opt, în „*patruzeci-și-opt*“. Ferește-te Române, de cui străin easă!

Jertfele viperilor. Nu e vorba de viperile din Pesta, ci de cele din giurul băilor *Herculane*, *Orșova*, din *Maramureș* și *Vișeu*, unde în anul acesta s'au sporit acești șerpi micuți și veninoși și-au pricinuit mari pagube, mușcând oameni și animale. Mai zilele trecute au ciontat vieța la 30 porci și 30 de berbeci ai unui econom de acolo.

Teatru și petrecere. În 18 l. c. s'a dat o petrecere în *Băița*, comitatul *Hunedoarei*. După teatru a urmat „*Calușorul*“ și „*Bătuta*“, amândouă foarte bine jucate. Teatrul a fost dat de domnii inv. *G. Perian* și d-șoarele *V. Popescu*, *L. Popescu* și *N. Drăgan*.

Din păcatele noastre. Din comuna *Vulceșd* ni-se scrie, că preotul de-acolo, a pornit meseria de cărcinărit și încă tocmai cu beutură jidănească îndoașă pe bieții *Românași*. În casele parochiale din vecinătea bisericii să cântă, să joacă, să îmbată, ca afară din sat.

Daruri creștinești. *Maria Bordenan*, soția episcopului din *Sile-maghiard*, a dăruit pe seama sîntei biserici 2 prapori în preț de 16 fl. Să fie de pildă!

Nicolae Moldovan.

— D-na *Emilia Rațiu* din *Petrovoșelo* a dăruit pe seama sf. biserici de acolo o cădelniță în preț de 20 fl. v. a. Dumnezeu să-i ajute!

Ioan Crăciun, episcop primar.

Adunări. Joi în 5/17 Sept. se va ține adunarea generală extraordinară a „*Reuniunii învățătoresci din districtul aradun*.“ Obiectul: Modificarea statutelor votate în adunarea gen. din urmă.

Năpastă. În 11 August, pe la 3 ore d. a., s'a descărcat în *Sile-maghiard* o ghiață nimicind cucuruzele și viile. Întreg hotarul se părea o *pustietate mare*, după aceea furtună înfiorătoare.

N. M.

— Din *Bobohalma* deasemenea ni-se împărțesește, că bucatele au fost nimicite, ear' bieții *Români* au rămas pieritori de foame.

— În comuna *Bandu* și *Coptelnic*, în 8 și 12 l. c. grindina ne-a nimicit tot cucuruzul. Paguba e de vre-o 30 mii. Sărăcia e la culme.

Petru Iclănzian.

Petrecere cu joc. Dumineca trecută a fost petrecere în comuna *Rășinari*. Petrecerea, arangiată de ficiorii satului, a reușit bine și ar fi reușit și mai bine, dacă o seamă de *Rășinăreni*, ce să zic cu trageră de inimă față de lucrurile bune, nu ar fi rămas pe la ale lor. Venitul curat se va cheltui pentru cumpărarea cărților la copii săraci

Comisarul r. u. de finance din *Sibiu*, după-cum ne roagă să împărțăm obștei din comitatul *Sibiului* și-a mutat cancelaria în *Piața-mică* nr. 25.

Din săbăteciile gendarmilor. În legătură cu cele spuse la altă parte a foi noastre mai dăm următoarele, ce i-se împărțesc „*Gazetei Transilvaniei*“.

„La 5 Iunie, doi gendarmi „eroi“ din *Ilia-Mureșană*, inspecționând, priu sate, după reufăcători, au ajuns în comuna *Leșnic*, comună curat românească în apropierea *Devei*. Fiind zi de *Duminecă*, nicele dlui preot *George Popoviciu* a eștit la plimbare. Pe

drum se întâlnește cu cei doi gendarmi. Ajunși față în față, gendarmii, răstindu-se către d-na preoteasă Maria Popoviciu măritată Petreu, din Cârjișiu, — care venise să cerceteze pe părinți și surori — apoi către tinerele domnișoare Sinefta și Victoria Popoviciu, surorile doamnei preotese, amenințându-le cu puștile cereau, ca una din ele, d-șoara Sinefta, să dea jos pantlica în tricolorul român, ce o purta la gât. Firește, că damele atacate nesimțindu-se vinovate nu au ascultat de provocarea gendarmilor. Atunci unul dintre gendarmi, cu numele Fekete József, cu o furie barbară se repezi la domnișoara Sinefta Popoviciu și cu o putere brachială a rupt de pe gâtul ei pantlica tricoloră română. Gendarmii cu toate-că au fost ei vinovați prin purtarea lor barbară, le-a pîrît la solgăbirău pe damele nevinovate. Și ce să vezi, solgăbirău-l în loc să pedepsească pe sâlbatecii gendarmi, a introdus cercetare în contra tinerelor dame. În 29 Iulie au stat prîrte înaintea tribunalului din Deva. Cu toate-că apărătorul lor a arătat în o frumoasă vorbire păcătoșia gendarmilor și nevinovăția lor, cerînd asupra pedepsire a gendarmilor, solgăbirău-l Fekete Károly, după o răsădindire de 20 de zile a adus următoarea judecată, asupra nevinovatei dame: „Maria, Sinefta și Victoria Popoviciu, până acum nepedepsite, pentru purtarea de semne străine se judecă de vinovate; drept aceea, se pedepsesc: cu câte o zi de închisoare, sau 5 fl., apoi fiecare cu câte 35 fl. pedepsă în bani și 50 cr. cheltueli. La cas de neplătire, fiecare va avea să sufere câte 4 zile închisoare, pe cheltuelile proprii, — fiindcă a purta semne străine este oprit prin ordinațiunile ministrului de interne nr. 62.693/885 și nr. 26.559/874. În contra judecării cheltuelilor acesteia atât de barbare și nedrepte, cum numai în Ungaria poate fi, s'a însinuat recurs. Așteptăm plini de amărăciune hotărîrea forurilor mai înalte, ca să vedem, că oare într'adevăr la noi în țeară gendarmii și solgăbirăii poartă cărma?

Sfințire de biserică. Sfințirea bisericii nou zidită din Cebeu, protopopiatul Zarand se va săvîrși la 8/20 Septembrie a. c. premergînd la 7/19 Septembrie vecernia împreună cu lithia prin Exelența Sa metropolitul Miron Romanul.

Ioan Jurca, preot.

Posturi de învățători.

La greco-orientali.

În archidieceasă.

Protopopiatul Cehalmului.

1. Draos, 300 fl. c. și gr.
2. Paloș, 300 fl.
3. Crihalma, 300 fl. și c.
4. Valendorf, 300 fl. și c.
5. Ticușul-român, 300 fl.
6. Stena, un post pentru clasa a II-a, 300 fl. c. și lemne.
7. Fântâna, 300 fl. și c.
8. Bogata-Olteană, 300 fl.
9. Fibert, 300 fl.

Protopopiatul Mercurii.

1. Cenade, 300 fl. c. și l.
2. Dobârca, 300 fl. și l.

Protopopiatul M.-Oșorhei.

1. Laslăul-român, 300 fl. c. și grădină.
2. Medesfalău, 300 fl. c. și gr.
3. Petea-de-Câmpie, 300 fl. c. și gr.
4. Șoinușul-român, 300 fl.

Protopopiatul Săliștei.

1. Vale, 300 fl.

Protopopiatul Petroșeni.

1. Livezeni, 300 fl. c. și l.
2. Nucșoara, 260 fl. c. și l.
3. Fizesci-Federi, inv. ambulat 300 fl. c. și l.

Protopopiatul Sighișoarei.

1. Saschiz, 300 fl. și c.
2. Bundorf, 300 fl. c. și gr.
3. Facul-român 300 fl.
4. Șard, 300 fl. (150 fl. în bani, 100 din păm. 20 din nat., 30 fl. l. de foc, c. și gr.
5. Hendorf, 300 fl. c. și gr.
6. Hetuz, 300 fl. c. și gr.

Protopopiatul Bistriței.

1. Borgo-Prund, un post de învățător și unul de învățătoare, 300 fl. salar, 30 fl. pentru cuartir și gr.
2. Galați, 300 fl. dela popor, c., l. și gr.
3. Blasfalău-de-sus, 300 fl. dela popor, c., 3 st. l. și gr.

În diecesa Caransebeșului.

Protopopiatul Buziașului.

1. Berini 1. post de învățător 160 fl. 90 cr., 14 hl. grâu, 14 hl. cucuruz, 20 metri lemne, 5 j. păm. arător, 800 st. □ grădină, c. și gr. „Scripturistica“ 5 fl.

Protopopiatul Bocșei-montane.

1. Terova, 1 post de inv. 300 fl., 3 jug. pămînt, c., 8 m. lemne, 5 fl. p. script., 12 fl. pentru conferențe, dela înmormîntări mai mari 50 cr., mici 30 cr.

Protopopiatul Ciococi.

1. Banloc, 1 post de inv., 140 fl. bani gata, 50 fl. p. l., 10 p. conferențe, 10 p. script., 10 p. gr., 25 hl. grâu, 12.5 hl. cucuruz, 1½ jug. păm. arător cl. I, c.

Protopopiatul Lugojului.

1. Lugoj, un post de învățătoare la școala sup. de fete gr.-or. 600 fl., cortol sau în natură, sau în bani 120 fl. Recursele să se trimită dlui Dr. G. Popovici, prot. în Lugoj.
2. Satul-mic, 300 fl., 15 fl. p. conf., 5 p. script., 24 m. cub. de lemne, c. și gr., 2 jug. păm., 12 m. lemne. c. și gr. Dela înmormîntări 40 cr. cu liturghie și 20 cr. fără liturghie.

Protopopiatul Oraviței.

1. Gârliște, 300 fl., 12 m. lemne și 15 fl. pentru script. și conf.

Protopopiatul Panciovei.

1. Uzdin, 300 fl., 30 fl. p. lemne, c. gr., 15 fl. p. script. și conf. Dela înmormîntări 50 cr. Recurentul va ține cor și cor, pentru care să va răsplăti.

La greco-catolici.

În archidieceasă.

Protopopiatul Cojocnei.

1. Fucul de jos, 50 fl. a. dela stat, 30 fl. lectical și stolă, 25 jug. comasate., c. și gr.

Vicariatul Făgărașului.

1. Homorod, 300 fl., gr., c., și l.
2. Săsciori-Sevestreni, 275 fl., 25 fl., din venitul gr. de 2 jug. 1024⁰ □ și c.
3. Poșorta, 300 fl., c. și gr.
4. Cincul-mare, 275 fl., 5 st. lemne.

Protopopiatul Morlacii.

1. Secuciu, 186 fl., 60 metrete bucate, 5⁰ lemne, c. și gr., 30 zile de lucru, și un fânaș, sau arînda aceluia.

R Î S.

Doi cari se întâlnesc.

Mei Pavele, nevastă-mea a născut.

Pavel: Baiat a născut?

— Ba nu băiat.

Pavel: A, bine, atunci a născut o fată?

— Da, dar' cum ai putut ghici.

*

Nevasta își gîsește bărbatul bînd la butoi.

— Mei barbate, te-ai pus pe beție și nu vii să muncești și tu la culesul viilor!

— Ba, muncesc nevastă! căci dacă nu ar fi oameni ca să golească vinul cel vechiu din vase, unde am pune vinul cel nou?

POSTA REDACȚIEI.

D-sale I. B. în V. Matriculantul nu are dreptul să ceară 50 cr. pentru luarea casului de matri. Matriculantul numai pentru »extrase« poate cere remunerație, nu însă pentru înștiințări.

D-sale C. G. în R. Noi nu ne ocupăm cu scrisorile numite foi, nici cu »politica« de strășerie să o faciă voyageurul Ch.

D-sale I. N. Ne spui, că n'ai putut face poeziile mai bine, fiindcă ești străuc de avere. Luăm la cunoștință!

D-sale Ioan Haiducu. Însuși de două-ori de 'ți-am fi spus, totuși nu-ți de-ajuns! Un singur leac e și anume, să-ți dai la lege. Noi nu putem mîca hîrtia cu numele unui astfel de om, cum e și cel al preotului, care 'ți-a mîneat arvuna.

D-sale George Bodo. Zi și d-ta cu sîn Scriptură: »omul împiedicat cu sînge de om, jucaș va fi pînă la mormînt, nîmoca ajungîndu-l«. Pe numele rîufăcător lăsăm-u-l în mila Domnului și în grăia legii.

D-sale George M. în Vrani Operatul:

»Tranșafir cu creanga în sura

În »Luceafărul« nu e de pus.

D-sale S. P. în Bănat. Scrisoarea se va publica în numărul viitor, însă cu unele schimbări.

D-sale Nicolae Zidar. Cele de mai sus înșuși și d-tale.

D-sale R. M. A. Poezia:

»Sai Române, nu te dai

Nu se poate publica!

de oare-ce »plînge« cu »roadă«, nu sună în cor.

D-sale M. B., comisar de examene. D-ta G. fic îndestulit cu »îndestulitorule« pe care 'ta ești corespondentul nostru îndestulit cu prestațiunea îndestulitoare a celui despre care a scris și te rugăm pe d-ta ca să fi îndestulat, dacă-ți spunem, că și noi sîntem îndestuliți cu harnicul inv. D. G.

D-sale Aurel Axente în Frăua. Că poți nume așa frumos, fi fâlos. Mulțumitele noastre pentru cele trimise!

Abonent 7617. O mașină sistem »Howe« costă 56 fl., sistem »Singer« 75 fl., plus porto! Le poți procura dela Gustav Dürr, vînzător de mașine de cusut în Sibiu. Un foale de covaciu nr. 1 = 11 fl. nr. 2 = 16 fl. (mijlociu), nr. 3 = 27 fl. nr. 4 = 37 fl. 50 cr., plus porto. Îți recomandăm frău Carol F. Fickel din Sibiu.

D-sale Ilie Ambrus, inv. Mapa Ungariei, de Rogutovicz Manó o poți căpăta dela librăria Kraus din Sibiu cu 5 fl. 75 cr., și 48 cr. porto.

D-sale Vasile Albu inv. Manualul de Șoseci costă 50 cr. plus 5 cr. porto. Îl poți primi dela autorul.

Abonent 6156. Veterinarul de stat capătă 600, 800, 1000 fl. salar și se poate sui pînă la 1500 fl., și 400 fl. bani de cuartir. Cu 1000 fl. se poate ajunge. Prelegerile nu s'au început. Cursul ține 4 ani. Dacă studiază în străinătate atunci diploma trebuie nostrificată.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Moraria. Proprietar: Pentru »Tipografia« societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

LOTERIE.

Tragerea din 5 Septembrie n.

Timișoara: 25 73 48 86 40
 Viena: 40 74 70 81 65

Tragerea din 9 Septembrie n.

Brünn: 56 13 9 61 12

Figurile din săptămâna viitoare după cal. vechin.

Luni, 2 Septembrie: Nusfalău, Sitaș-Cristur, Silvașul-superior, Sibiu, Zam (Zentelke).

Mercuri, 4 Septembrie: Cața, Galt.

Joi, 5 Septembrie: Dengheleag, Marcod.

Vineri, 6 Septembrie: Lupșa, Săn-Paul, Satulung.

Sâmbătă, 7 Septembrie: Vajdahaza.

Duminică, 8 Septembrie: Cernat, Dobra, Giaca, Sântă-Măria (Oralya-Boldogfalva), Sermașul-mare.

Calendarul săptămânii.

Zile	Calendarul vechiu	Călind. nou	Soarele
	Dum. a 16-a d. Ros., gl. 7, sft. 5.		răs. ap.
Pm.	1 + C. Simeon Stălp.	13 Matern	5 44 6 16
Lzi	2 Muc. Mamant	14 Înălț. S. †	5 45 6 16
Mi	3 Muc. Antim	15 Nicodem	5 47 6 13
Mer.	4 M. Vavila și Moise P.	16 Ludmila	5 49 6 11
Ji	5 Pror. Zacharia	17 Lambert	5 51 6 9
Veni	6 Minun. Ar. Michail	18 Toma Ap.	5 53 6 7
Sâmb.	7 Muc. Sozont	19 Ianuarie	5 54 6 6

Cărți noue.

Au mai apărut în „Biblioteca pentru toți“, sub direcția dlui Dumitru Stăncescu:

Nr. 70. P. Dulfu, „Legenda Țiganilor“.

Nr. 71. C. I. Stăncescu, „Ce este

fructuș“.

Nr. 72. G. T. Buzoianu, „Cugetări asupra pop. vechi Egiptul“.

Nr. 73—74. A. Vlăhuță, „Dan“, roman, partea I.

Nr. 75. Alex. Z. Sihleanu, „Arta și intimitate“.

Nr. 76—77. A. Vlăhuță, „Dan“, roman, partea II. și ultimă.

Nr. 78. Augier & Sandeau, „Gineala las Poirier“.

Nr. 79. Anton Pan, „Nastratin în țigă“.

Fiecare număr costă 16 cr. și se poate comanda dela librăria „Tipografiei“ mai înainte de institutul „Tipografic“.

În „Biblioteca de popularizare“, ce se tipărește la Rălian și Ignat Samitca în Craiova au mai apărut:

Nr. 22. „Un roman în nouă scrisori“, de F. M. Dostoievski, traducere de I. Esar.

Nr. 23. „Poesii“ de Sully Prudhomme, traducere de A. Steerman.

Fiecare număr costă 16 cr. și se poate comanda dela librăria „Tipografiei“.

În „Biblioteca nouă“, ce se tipărește la Editura în editura lui D. I. Benvenisti au apărut următorii numeri:

Nr. 1. Lord Byron, „Mazepa“, poemă în versuri, trad. de Coșbuc.

Nr. 2. O. Lugoșianu, „Boscărie“.

Nr. 3. D. Teleor, „Povestiri“.

Nr. 4. A. Lupu Antonescu, „Din viața săracă“.

Nr. 5. Maria Baiulescu, „Note și impresii“.

Vasile D. Păun, „Catastrofa Nioclun-ului“.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[893] 55—

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1.095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **960.343 fl. 42 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC ÎN ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 profeți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN
UNGARIA

DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.

Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

Direcțiunea institutului.

[897] 23—25

